

Sygn. akt III KK 322/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Henryk Gradzik (sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

w sprawie W. T.

ukaranego z art. 86 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 sierpnia 2017 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego

od wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 13 listopada 2015 r., sygn. akt II W (...)

**1. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4
k.p.s.w.**

umarza postępowanie;

**2. wydatkami poniesionymi w związku z rozpoznaniem kasacji
obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

W. T. został obwiniony o to, że w dniu 28 grudnia 2013 r., w miejscowości Z. kierując pojazdem opel vectra nr rej. (...), na łuku drogi zjechał na przeciwległy pas ruchu, w wyniku czego doprowadził do bocznego zderzenia z prawidłowo jadącym

pojazdem opel meriva nr rej. (...), czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. o czyn z art. 86 § 1 k.w.

Wniosek o ukaranie W. T., skierowany przez Komendanta Policji w G., wpłynął do Sądu Rejonowego w B. w dniu 30 kwietnia 2015r. W tymże dniu, na mocy zarządzenia sędziego wydanego na podstawie art. 59 § 2 k.p.s.w., zostało wszczęte postępowanie o zarzucony W. T. czyn, a w dniu 28 sierpnia 2015 r. skierowano sprawę do rozpoznania na rozprawie.

W dniu 13 listopada 2015r. Sąd Rejonowy w B. wydał wyrok w sprawie II W (...), którym uznał obwinionego W. T. za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 86 § 1 k.w. wymierzył mu karę 300 zł grzywny. Obciążył obwinionego kosztami postępowania i opłatą sądową.

Wyrok nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 21 listopada 2015r.

Prokurator Generalny w trybie art. 110 § 1 k.p.s.w. wniósł kasację od prawomocnego wyroku na korzyść obwinionego. Zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego – art. 59 § 2 k.p.s.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w., polegające na wszczęciu postępowania o zarzucone W. T. wykroczenie z art. 86 § 1 k.w., mimo istnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci uprzedniego przedawnienia karalności tego czynu zgodnie z art. 45 § 1 k.w., co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w.

Sąd Najwyższy zważył:

Zarzut kasacji jest zasadny w stopniu oczywistym. Ocena ta pozwalała na uwzględnienie kasacji wniesionej na korzyść obwinionego na posiedzeniu bez udziału stron, na podstawie art. 112 k.p.s.w. w zw.z art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z art. 45 § 1 k.w. karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, a jeśli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Należy zauważyć, że w niniejszej sprawie nie doszło do wszczęcia postępowania w terminie roku od popełnienia czynu zarzuconego W. T., tj. od dnia 28 grudnia 2013r. W myśl art. 59 § 2 k.p.s.w. wszczęcie postępowania w sprawie o wykroczenie następuje na

podstawie zarządzenia prezesa sądu wydanego po złożeniu wniosku o ukaranie, przy czym, jeśli prezes sądu stwierdzi okoliczności wyłączające postępowanie lub wskazane w art. 61 § 1 k.w. – wydaje zarządzenie o odmowie wszczęcia postępowania. Z przytoczonych przepisów wynika, że złożenie wniosku o ukaranie przez Komendanta Policji w G. w dniu 30 kwietnia 2015 r. nastąpiło już po upływie rocznego terminu przedawnienia. Zaistniała więc okoliczność wyłączająca wszczęcie postępowania wymieniona w art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. Powinnością prezesa Sądu Rejonowego w B. było zatem wydanie postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania (art. 59 § 2 zd. 1 *in fine*), a nie skierowanie sprawy do rozpoznania na rozprawie.

W przedstawionej sytuacji procesowej wydany wyrok jest obarczony bezwzględną przyczyną odwoławczą wskazaną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w., co trafnie zarzucono w kasacji. Z tych względów, w uwzględnieniu wniosku kasacji Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. w zw.z art. 112 k.p.s.w. i art. 537 § 2 k.p.k. umorzył postępowanie w sprawie o zarzucone obwinionemu wykroczenie.

O wydatkach Skarbu Państwa poniesionych w związku z rozpoznaniem kasacji orzeczono na podstawie art. 119 k.p.s.w. w zw. z art. 638 k.p.k.

r.g.